

Predikan i Skeplanda kyrka 2022 av Tobias Bäckström

Kyndelsmässodagen

”Uppenbarelsens ljus”

Mal 3:1-4

1 Tim 6:13-16

Luk 2:22-40

Ps: 37, 1:4-5, 479, 478:3-4, 332:1-3

Idag handlar det om ett möte, ett möte mellan en gammal man och ett litet spädbarn. Mötet mellan den gamle Symeon och Jesusbarnet. Ett möte som Symeon väntat på i hela sitt liv. Nu var hans långa väntan över, nu när han fick hålla det lilla barnet i sina armar. Nu när han fick skåda frälsningen som Gud berett åt alla folk.

Men det handlar också om ett möte där du är inblandad. Precis som Symeon har du också kommit till Guds hus den här dagen. Och även du får möte Jesus, även dina ögon får skåda frälsningen.

Fast – det är väl ändå inte samma sak, tänker du. Symeon fick ju *se* Jesus! Det får inte vi. Men tänk efter. Vad var det Symeon såg? Ett litet spädbarn i en ung kvinnas famn. Modern var inte ens någon prinsessa från palatset i Jerusalem utan en fattig kvinna från Nasaret, en avkrok i den norra delen av riket. Till det yttre såg man inget speciellt med det lilla Jesusbarnet. Det fanns ingen gloria ovanför hans huvud även om en del konstnärer fått för sig det. Symeon såg inget mer märkvärdigt än vad du och jag kan se.

Men sen kan man ju se på olika sätt. Ordet *se* har flera olika betydelser, den omedelbara betydelsen är ju när vi ser med våra fysiska ögon. Men när till exempel säger *vi ses* på söndag, menar vi inte bara att vi kommer se varandra utan att vi möts, vi träffas, vi delar varandras gemenskap.

Ordet *se* handlar kan också betyda *förstå*. Jag inser det, jag har förstått vad saken handlar om, jag ser då med *förståndets* öga.

Men den viktigaste blicken för Symeon var *trons* blick. Med trons ögon såg han det som inte andra såg. Där andra bara såg en vanlig liten familj, såg han Guds familj och Guds son.

Vi behöver öva upp våra olika sätt att se. När vi träffas i kyrkan så ser vi varandra, men vi delar också en gemenskap. Vi möts, vi möter varandra. Och vi möter Gud.

Framme vid nattvardens bord får vi precis som Symeon ta emot Jesus i våra händer. *Då* kom han som ett litet barn, idag kommer han i form av nattvardens bröd och vin. Kristus är lika närvarande i vår kyrka som han var i templet.

Med förståndets öga kan vi komma långt. Men det finns ändå en gräns, särskilt när det gäller nattvardens mysterium. Där förståndets öga inte kommer längre, där får *trons* öga ta över.

Lukas evangelium betonar ju att Guds son kom till oss som ett litet barn. När Markus skriver sitt evangelium hoppar han över hela det stadiet och går direkt till när Jesus döptes som vuxen

vid Jordanfloden. Men för Lukas är det viktigt att betona att Gud kom till oss, inte som vuxen utan som ett barn.

Och barn väcker något hos oss, talar till oss vuxna på ett särskilt sätt, talar genom blotta sin existens. Det man kan säga om barn i *allmänhet* kan man också säga om Jesusbarnet i *synnerhet*. Vi brukar till exempel säga att barnen är vår framtid. Om man har en väldigt pessimistisk syn på framtiden blir mindre benägen att vilja sätta barn till världen. Och det är ju så att barnen ger oss framtidstro.

Men det barn som i allra högsta grad är framtiden är det barn som Symeon håller sina armar. Symeon som hade det mesta av sitt liv bakom sig såg nu sin egen framtid i detta barn. Och inte bara hans framtid, utan framtiden för hela hans folk.

Som förälder lär man sig att förstå att våra barn inte tillhör oss. Vi har fått dem till låns, men måste en dag släppa taget om dem och låta dem leva sitt eget liv. För vissa föräldrar är det inte så lätt, ofta brukar det vara svårare för mödrar än fäder.

Det gäller alla barn men Jesus i synnerhet. För Maria och Josef började nog denna insikt redan här i templet. De förstod att Jesus var menat för något större, han var inte bara en del av deras lilla familj, han tillhörde hela folket. De hade ett viktigt uppdrag att ge honom mat, omvårdnad och kärlek och uppfostra honom i deras religion och tradition, men de kontrollerade inte hans liv och framtida öde. Och det skulle inte bli enkelt för Maria när Jesus i vuxen ålder slog in på en väg som hon inte förstod, när han medvetet valde lidandets väg, korsets väg. Då skulle det bli som Symeon sa till Maria: också genom din egen själ ska det gå ett svärd.

Symeon fick förmånen att få *se* Guds Son. Innan han fick se döden fick han ett möte med honom. Ett möte som gav honom frid och tillförsikt inför framtiden. Nu är det du som har förmånen att möta Jesus och varje möte kan leda till en förvandling. Mötet med Jesus sker fördolt, det är inget som du kan se med dina vanliga ögon. Du måste öppna trons ögon för att se. Och Symeon kan lära oss hur man gör det. Han hade under lång tid läst skrifterna och levt öppen för den helige Ande. Hade väntat och längtat efter Israels tröst. Allt detta hade förberett honom för mötet med Jesus.